

عنوان مقاله:

بررسی تربیت دینی در اسلام و مسیحیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تربیت دینی در ادیان ابراهیمی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

منیره سادات حسینی اول - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته نهج البلاغه دانشگاه بین المللی امام رضا (ع)

خلاصه مقاله:

در تربیت اسلامی و مسیحی، هدف کلی تربیت آن است که متربی در بعد شناختی، به آگاهی و معرفت راستین به خدا، دین و همه ی مولفه های تشکیل دهنده آن دست یابد، چنان معرفتی که سبب شود وی در بعد عاطفی، نگرشی راستین و استوار در خصوص موارد گفته شده تحصیل کند و محصول این گونه شناخت و نگرش، در بعد رفتاری آن باشد که همه ی تعالیم دینی در مورد جنبه های شخصیتی انسان در رفتار متربی اجرا شود. این رفتار دربرگیرنده ی همه ی ارتباطات فرد با خود، خدا، دیگران، طبیعت و غیره است. قدر مسلم آن است که در تربیت اسلامی، عبودیت در معنای اصیل کلمه و خالصانه، منحصر ا خدای یگانه را پرستیدن و ربوبی شدن انسان در معنای آن که فقط خدای یکتا را رب خود دیدن و از غیر او گسستن و هیچ کس و هیچ چیز را شریک او قرار ندادن و قوانین کتاب او، قرآن را، مورد نظر قرار دادن، بیشتر از مسیحیت مورد توجه است که در آن، به گونه ای عیسی مسیح (ع) را مطرح می سازند که تا حدی یکتا پرستی خود را تحت الشعاع او قرار می دهند و به صورت افراطی، به تعالیم کلیسا که در مواردی ممکن است با اصل انجیل هم انطباق کامل نداشته باشد اهمیت می دهند

کلمات کلیدی:

تربیت دینی، اسلام، مسیحیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903331>

